

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3ObdoK/9/2025
Identifikačné číslo spisu:	3122200038
Dátum vydania rozhodnutia:	29.06.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Andrea Sedláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:3122200038.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Sedláčkovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej spore žalobcu: JUDr. Z. C., narodený XX. H. XXXX, bytom XX. H. XXX/XX, R., právne zastúpený advokátkou JUDr. Katarínou Balážovou, so sídlom Štvrť SNP 123, Trenčianske Teplice, proti žalovanému: JUDr. Marek Piršel, so sídlom Kopčianska 10, Bratislava, IČO: 42 159 661, správca úpadcu OIL ONE, a.s. v konkurze, so sídlom Štvrť SNP 123, Trenčianska Teplice, IČO: 50 260 774, právne zastúpený: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA - Marek Piršel s.r.o., so sídlom Kopčianska 10, Bratislava, IČO: 47 255 498, v konaní o vylúčenie majetku zo súpisu oddelenej podstaty, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 22Cbi/1/2022, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 42CoKR/6/2024-149 z 15. apríla 2025, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 22Cbi/1/2022-121 z 13. novembra 2023 vo výroku I. návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol. Druhým výrokom žalobu zamietol. Vo výroku III. žalovanému proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou voči žalovanému domáhal, aby súd vylúčil zo súpisu oddelenej podstaty úpadcu OIL ONE, a.s. v konkurze, nehnuteľnosti vedené Okresným úradom Trenčín, odborom katastrálnym, na LV č. XXXX, a to parcelu reg. „C“ č. XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie, parcelu reg. „C“ č. XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1200 m² a na LV č. XX parcelu reg. „E“ č. XXXX/XX lesný pozemok o výmere 6000 m² pre k. ú. R.. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalovaný ako správca úpadcu zverejnil dňa 6. decembra 2021 v Obchodnom vestníku č. 233/2021 predmetné nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobcu ako majetok zaradený do súpisu oddelenej podstaty veriteľa BKS Bank AG, Rakúska republika, konajúceho na území SR prostredníctvom organizačnej zložky BKS Bank AG, pobočka zahraničnej banky v

Slovenskej republiky (ďalej len „veriteľ BKS Bank AG“). Žalobca poukazoval na to, že na zápis predmetných nehnuteľností do súpisu oddelenej podstaty nebol daný dôvod, nakoľko voči zabezpečenému veriteľovi úpadcu neexistuje pohľadávka, o čom prebieha spor na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-34Cb/45/2021. O uvedenom spore bol žalovaný ako správca úpadcu informovaný a bol požiadaný, aby sa k danej žalobe pripojil. Žalobca v ďalšom namietal zmätočnosť zápisu oddelenej podstaty v časti zabezpečovacie právo, kde je zapísaný údaj „zabezpečená suma 500.000,-, 600.000,- Eur“, z ktorého nie je zrejmá jednoznačná výška zabezpečenej sumy. Žalobca bol toho názoru, že v prípade, ak predmetné nehnuteľnosti majú byť do súpisu oddelenej podstaty zapísané, tak len s poznámkou podľa § 78 ods. 1 ZKR, nakoľko správca úpadcu bol informovaný o podanej žalobe a súčasne bol vyzvaný, aby sa k danej žalobe pripojil. Žalobca súčasne navrhol, aby súd podľa § 162 CSP konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 34Cb/45/2021 (aktuálne na Mestskom súde v Bratislave III pod sp. zn. B1-34Cb/45/2021), nakoľko v uvedenom konaní je riešená sporná existencia záložného práva a taktiež sporná existencia pohľadávky zabezpečenej záložným právom, keďže záložný veriteľ BKS Bank a.s. vyčerpal celú bankovú záruku vo výške 600 000 eura v prospech neoprávnených beneficentov.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že spornou otázkou medzi sporovými stranami bola otázka, či výsledok sporu vedeného na Mestskom súde Bratislava III, na základe žaloby podanej žalobcom A. Z. C. voči veriteľovi úpadcu BKS Bank AG, Rakúska republika ako žalovanému o určenie neexistencie práva na peňažné plnenie a o určenie neexistencie záložného práva, bude mať vplyv na výsledok prejednávaneho sporu o vylúčenie majetku zo súpisu oddelenej podstaty. Ďalej uviedol, že rozhodnutie súdu v tomto spore (excindačnom konaní) závisí od výsledku konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36Cbi/9/2020, v ktorom bola pohľadávka veriteľa zistená, a to za rovnakej právnej argumentácie, aká je v rámci prostriedkov procesného útoku uplatnená v konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-34Cb/45/2021. Z uvedeného dôvodu mal súd za to, že nie sú splnené podmienky na to, aby bolo návrhu žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia sporu o určenie neexistencie záložného práva a neexistencie peňažného plnenia, vyhovené. Okresný súd v ďalšom konštatoval, že správca postupoval v súlade s § 79 ods. 1 a ZKR a po tom, čo bola v rámci incidenčného konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36Cbi/9/2020 zistená pohľadávka veriteľa, vyzval žalobcu, aby do 30 dní od doručenia výzvy zaplatil k rukám správcu sumu rovnajúcu sa hodnote prihlásenej a zabezpečenej pohľadávky veriteľa. Po márnom uplynutí lehoty na zaplatenie uvedenej sumy, zapísal majetok žalobcu - predmetné nehnuteľnosti, do súpisu oddelenej podstaty veriteľa BKS Bank AG. V prejednávanom spore tak neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by spochybnili správnosť zápisu predmetných nehnuteľností do súpisu oddelenej podstaty. Záverom súd prvej inštancie uviedol, že nevykonával dokazovanie výsluchom štatutára BKS Bank AG, Rakúska republika, výsluch P. a P., ako aj výsluch vedúceho pracovníka bankového dohľadu Národnej banky Slovenska zameranú na zákonnosť a spôsob čerpania bankových záruk v prospech neoprávnených beneficentov a ani dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi - verifikovanými kópiami dokladov z BKS Bank a.s., ktoré sa vzťahujú na čerpanie bankovej záruky, s odôvodnením, že predmetné dôkazy boli uplatnené až po lehote určenej súdom podľa § 167 CSP, ako i z dôvodu, že vykonanie daných dôkazov by bolo v rozpore so zachovaním zásady hospodárnosti konania, pričom navrhované dôkazy nemajú priamy súvis s predmetom tohto sporu.

4. O odvolaní žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 42CoKR/6/2024-149 z 15. apríla 2025 (ďalej len „napadnutý rozsudok“). Odvolací súd prvým výrokom rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a druhým výrokom priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že sa podľa § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, a preto len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a s poukazom na obsahové vymedzenie podaného odvolania, doplnil ďalšie dôvody. Pokiaľ žalobca vo svojom odvolaní argumentoval, že súd prvej inštancie nesprávne právne vyhodnotil dôkaznú situáciu, a to Rámcovú zmluvu o poskytnutí bankových záruk č. 2816/BZB/8420 zo dňa 19. septembra 2016, keďže predmetná zmluva bola nahradená v celom

rozsahu novým znením č. 2816/ZBZ1/8420 s poukazom na to, že v incidenčnom konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36Cbi/9/2020 nebol žalobca účastníkom konania, a preto nemohol účinne brániť svoje práva, odvolací súd uviedol, že táto argumentácia je právne irelevantná. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil situáciu, keď návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného aktuálne na Mestskom súde Bratislava III. pod sp. zn. B1-34Cb/45/2021 zamietol s odôvodnením, že závery rozhodnutia v tomto konaní nie sú podstatné pre toto konanie o vylúčení nehnuteľnosti zo súpisu oddelenej podstaty úpadcu. Odvolací súd nad rámec uvedeného uviedol, že oprávnenie namietať spornosť veriteľom prihlásenej pohľadávky, či zabezpečovacieho práva tejto pohľadávky patrí správcovi, prípadne veriteľom prihlásených pohľadávok, a to v zákonom stanovenej lehote. Pohľadávka, ktorá nebola v stanovenej lehote správcom konkurznej podstaty popretá, sa považuje pre účely konkurzného konania za zistenú, t. j. za nespornú. V prípade popretia pohľadávky má možnosť veriteľ v osobitnom konaní (tzv. incidenčnom konaní) namietať popretie pohľadávky v rozsahu jej popretia. V súlade s § 32 ods. 2 ZKR sa popretie pohľadávky týka tak právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, ako aj zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva prihlásenej pohľadávky.

6. Odvolací súd len pre úplnosť veci uviedol, že akékoľvek námietky týkajúce sa prípadnej platnosti, či neplatnosti Rámcovej zmluvy o poskytnutí bankových záruk mal žalobca namietať voči správcovi úpadcu, a tieto mali byť predmetom incidenčného konania, o priebehu ktorého by mal žalobca, ako štatutárny orgán úpadcu, pri zachovaní obvyklej miery záujmu, vedomosť. Práve v tomto konaní mal preto uplatniť všetky námietky, ktoré teraz oneskorene smeruje do tohto konania o vylúčení nehnuteľnosti z oddelenej podstaty. Tieto námietky však nie je súd prvej inštancie v tomto konaní oprávnený riešiť, keďže pohľadávka zabezpečeného veriteľa bola v incidenčnom konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36Cbi/9/2020 právoplatne zistená, keď práve v tomto konaní bola preskúmaná otázka platnosti Rámcovej zmluvy o poskytnutí bankových záruk ako aj žiadosti o záruku zo dňa 13. júna 2017.

7. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie sa vo svojom odôvodnení dostatočne nevyrovnal s jeho obhajobou a dôkazmi, s poukazom na to že rozhodnutie súdu neobsahuje dostatok dôvodov a nie je zrozumiteľné, odvolací súd uviedol, že odvolateľ nekonkretizoval, v čom konkrétne považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nezrozumiteľné, nejasné, v akom smere sa súd prvej inštancie nevyrovnal s predloženými dôkazmi a o ktoré konkrétne dôkazy sa jedná. Odvolací súd považuje argumentáciu žalobcu v danom smere za neurčitú a jeho odvolanie v tejto časti je možno označiť za blanketné (bez uvedenia konkrétnych dôvodov).

8. Proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého odvodzuje od § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Žalobca navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, i rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. Dovolateľ v dovolaní zopakoval predchádzajúci priebeh konania v posudzovanom spore a poukázal na konanie vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36Cbi/9/2020 a na Okresnom súde Bratislava pod sp. zn. 34Cb/45/2021 (aktuálne na Mestskom súde v Bratislave III pod sp. zn. B1-34Cb/45/2021). Uviedol, že voči konaniu na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36Cbi/9/2020 o určenie, že žalobca a záložný veriteľ BKS Bank AG, pobočka zahraničnej banky v SR, je veriteľom vymáhateľnej pohľadávky, podal žalobu o obnovu konania už dňa 6. júla 2022, najmä z dôvodov, že neboli účastníkmi a nebolo možné z tohto dôvodu navrhnuť vykonať dôkazy, preukazujúce, že BKS Bank AG nie je veriteľom vymáhateľnej pohľadávky, a to aj ako v tom čase štatutár - predseda predstavenstva úpadcu, ako aj ďalší štatutárni zástupcovia spoločnosti, ako svedkovia, ktorá je vedená na Okresnom súde v Trenčín pod sp. zn. 22Cbi/6/2022, kde konajúcim sudcom je JUDr. Barbora Štefancová, t. j. ten istý sudca, ako v predmetnom konaní o vylúčenie majetku zo súpisu oddelenej podstaty majetku pod sp. zn. 22Cbi/1/2022. Ďalej uviedol, že dôkazy, ktoré mu neboli umožnené navrhnuť v konaní napadnutom žalobou o obnove, navrhoval vykonať aj v konaní o vylúčenie majetku z oddelenej podstaty, ale tieto návrhy na doplnenie dokazovania boli zamietnuté s odôvodnením, že o pohľadávke už bolo právoplatne

rozhodnuté v konaní na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36Cbi/9/2020, napadnutom žalobou o obnovu. Dovolateľ ďalej uviedol, že procesný návrh, aby konanie pod sp. zn. 22Cbi/1/2022 bolo prerušené do skončenia konaní pod sp. zn. 34Cb/45/2021 a pod sp. zn. 22Cbi/6/2022 bol zamietnutý napriek tomu, že argumentoval, že ide o vyriešenie rozhodujúcej predbežnej otázky, ktorá má vplyv na výsledok prejedávaného súdneho sporu o vylúčenie majetku zo súpisnej podstaty, sp. zn. 22Cbi/1/2022. Ďalej uviedol, že súd jeho návrh na odročenie pojednávania zamietol. V konaní sa domáhal vykonania dôkazov, preukazujúcich nezákonnosť a neoprávnenosť čerpania celej bankovej záruky, teda celej pohľadávky veriteľa, spôsobenej aj nezákonným konaním jeho pracovníkov - svedkov vypočutých v konaní pod sp. zn. 36Cbi/9/2020, a to nielen v rozsahu časti pohľadávky, predmetom čoho bol súdny spor pod sp. zn. 36Cbi/9/2020, napadnutý žalobou o obnovu konania. Tvrdil, že mu bolo odopreté predložiť dôkazy, že banková záruka bola vyčerpaná nezákonne a neoprávnene, nielen podľa rámcovej zmluvy, ale aj v zmysle dodatkov, predovšetkým číslo 3, v ktorom boli taxatívne určení beneficianti, oprávnení na jej čerpanie, pričom bola čerpaná v prospech úplne iných neoprávnených beneficentov. Taktiež banka (veriteľ) si v rozpore so zmluvou a jej dodatkami o bankovej záruke, nedala predložiť zákonom bezpodmienečne vyžadovanú daňovo-colnú dokumentáciu o obchode s pohonnými hmotami, nakoľko táto evidentne neexistovala. Uviedol, že platná plná moc udelená P. neexistuje. Uviedol, že v konaní pod sp. zn. 36Cbi/9/2020 boli vypočutí len svedkovia žalobcu (banky) a podozrivý P., zodpovedný za čerpanie bankovej záruky, nebolo mu umožnené aj v konaní o vylúčenie majetku z oddelenej podstaty pod sp. zn. 22Cbi/1/2022 vykonať dôkazy na okolnosti jej čerpania výsluchom ďalších svedkov vedenia spoločnosti a jej pracovníkov (ďalších dvoch členov predstavenstva A. C., A. C., a členov dozornej rady A., Z. F., A. S., P. D., P., P., ako aj pracovníkov banky BKS AG, a.s., ktorým by boli položené otázky poškodenou stranou, ako aj vykonaním množstva ďalších písomných dôkazov predložených poškodenou stranou). Napokon má za to, že: „nesprávnym procesným postupom súdu mne, ako procesnej strane bolo znemožnené, aby som uskutočňoval mne patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a o §421 ods. b) CSP, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebolo vyriešená.“

10. Žalovaný v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie neobsahuje správne vymedzenie dovolacieho dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu, podľa ktorého súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, je toho názoru, že žalobca poukázal na porušenie jeho procesných práv v takých súvislostiach, ktoré boli súdom riadne vyhodnotené a odôvodnené. Z podaného dovolania vyplýva, že žalobca nesúhlasí s právnym názorom súdu, resp. s tým, ako danú vec vyhodnotil, avšak toto nie je dôvodom pre podanie dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku, ktoré má v zásade zmeniť inak nezmeniteľné a právoplatné súdne rozhodnutie. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiada, aby konajúci súd dovolanie odmietol v súlade s § 447 písm. f) CSP (alt. dovolanie zamietol ako nedôvodné v súlade s § 448 CSP) a zaviazal žalobcu k náhrade trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

11. Po podaní dovolania dovolateľ predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie a napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, ktorý odôvodnil tým, že žalovaný sa prostredníctvom dražobnej spoločnosti Aukčná spoločnosť s.r.o. rozhodol realizovať dražbu nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom súdneho sporu.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas (§ 427 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu treba odmietnuť [§ 447 písm. c) a f) CSP].

13. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

14. Podľa § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý

proces.

15. Podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

16. Podľa § 431 ods. 1 a 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

17. Podľa § 432 ods. 1 a ods. 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

18. Podľa § 447 písm. c) a f) CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné alebo nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP.

K dôvodom dovolania podľa § 420 písm. f) CSP v spojení s § 431 CSP

19. Jednou z obsahových náležitostí dovolania je v zmysle § 428 CSP uvedenie dovolacích dôvodov, teda dôvodov, pre ktoré dovolateľ považuje dovolaním napadnuté uznesenie za nesprávne. Z dovolania je zrejmé, že napadnuté uznesenie považuje za nesprávne z dôvodu tzv. vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP, keďže toto ustanovenie výslovne v dovolaní označil a uviedol jeho zákonnú skutkovú podstatu. Predmetný dovolací dôvod musí byť aj odôvodnený tak, aby z neho boli zrejmé konkrétne okolnosti, z ktorých tento dovolací dôvod vyvodzuje. Nepostačuje uvedenie síce určitých konkrétnych okolností, avšak bez korelácie s napadnutým rozhodnutím, resp. s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorého nedostatky môžu byť taktiež dovolacím dôvodom (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. júna 2022 sp. zn. 7Cdo/67/2020). Je vecou dovolateľa, aby jasne a určito uviedol procesný postup odvolacieho súdu, resp. súdu prvej inštancie, ktorý je nesprávny a ktorý dovolateľovi znemožnil, aby uskutočňoval jeho patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

20. Dovolateľ v dovolaní zopakoval predchádzajúci priebeh konania v posudzovanom spore a poukázal na konanie vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36Cbi/9/2020 a na Okresnom súde Bratislava pod sp. zn. 34Cb/45/2021 (aktuálne na Mestskom súde v Bratislave III pod sp. zn. B1-34Cb/45/2021). Dovolateľ nereaguje a nevedie polemiku so žiadaným so záverov vyplývajúcich z napadnutého rozsudku (iba opakuje predchádzajúce závery súdu napríklad o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, ako aj o zamietnutí návrhu na odročenie pojednávania, ďalej uvádza, že na pojednávaní navrhol doplniť dokazovanie, ktoré bolo súdom zamietnuté, v konaní o obnove konania i v konaní o vylúčení majetku z oddelenej podstaty mu nebolo umožnené vykonať dôkaz), avšak bez toho, aby tieto jeho tvrdenia vo vzájomnej súvislosti smerovali voči postupu súdov nižšej inštancie urobeného v súvislosti s rozsudkom súdu prvej inštancie alebo napadnutým rozsudkom.

21. Dovolateľ uviedol, že navrhol vykonať dôkazy aj v konaní o vylúčení majetku z oddelenej podstaty (viď zápisnica o pojednávaní), ale tieto návrhy na doplnenie dokazovanie boli zamietnuté s odôvodnením, že o pohľadávke už bolo právoplatne rozhodnuté v konaní Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 36Cbi/9/2020. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 13. novembra 2023 (č. l. 117 spisu), vyplýva, že právny zástupca žalobcu navrhol doplniť dokazovanie výsluchom štatutárneho zástupcu BKS Bank, a.s., výsluchom P. U., vtedajšieho predsedu predstavenstva vtedy spoločnosti Petronius Oil, výsluchom P. pracovníka BKS Bank, výsluchom vedúceho pracovníka bankového dohľadu Národnej banky Slovenska. Súd určil rozsah dokazovania nasledovne: „bude vykonané dokazovanie oboznámením sa s obsahom do

spisu predložených listinných dôkazov, oboznámením sa s rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. augusta 2021 sp. zn. 36 Cbi/9/2020 a oboznámením sa so spisom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 38K/17/2019. Súd nevykoná dokazovanie navrhované žalobcom na dnešnom pojednávaní a to výsluch štatutára BKS Bank AG, Rakúska republika, konajúca na území SR prostredníctvom organizačnej zložky BKS Bank AG, pobočka zahraničnej banky v SR, výsluch IH., výsluch P., výsluch vedúceho pracovníka bankového dohľadu Národnej banky Slovenska zameranú na zákonnosť a spôsob čerpania bankových záruk v prospech neoprávnených beneficentov ani dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to verifikovanými kópiami dokladov z BKS Bank a.s., vzťahujúcimi sa na čerpanie bankovej záruky. Dôkazy navrhované žalobcom na dnešnom pojednávaní súd nevykoná z dôvodu zachovania zásady hospodárnosti konania a to s poukazom na predbežné právne posúdenie veci“. Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na bod 57. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorom súd dostatočne odôvodnil, že žalobcom navrhované dôkazy, uplatnené až po lehote určenej súdom podľa § 167 CSP, nevykonával z dôvodu, že vykonanie týchto dôkazov by vzhľadom na predbežné právne závery prednesené v rámci predbežného právneho posúdenia sporu bolo v rozpore so zachovaním zásady hospodárnosti konania. Navrhované dôkazy nemajú priamy súvis s predmetom tohto sporu. Vzhľadom na v tomto odseku uvedené, najvyšším súdom nebola zistená vada zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP v súvislosti s predmetnou dovolacou námietkou. V tejto časti je tak daný dôvod na odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. c) CSP.

22. Ďalej dovolateľ uviedol, že mu bolo odopreté predložiť dôkazy, že banková záruka bola vyčerpaná nezákonne a neoprávnene, nielen podľa rámcovej zmluvy, ale aj v zmysle dodatkov, predovšetkým číslo 3. Najvyšší súd uvádza, že dovolateľ neuviedol, aké konkrétne dôkazy mu mali byť odopreté predložiť. Takto vymedzenú námietku považuje dovolací súd za neopodstatnenú. Zároveň dovolateľ ani neuviedol, že by tento postup považoval za nesprávny a že by mu znemožnil uskutočniť akékoľvek procesné právo. Dovolací súd len pre úplnosť odkazuje na bod 45. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom sa odvolací súd vyjadril k odvolacej námietke, že súd prvej inštancie nesprávne právne vyhodnotil dôkaznú situáciu, a to Rámcovú zmluvu o poskytnutí bankových záruk č. 2816/BZB/8420 zo dňa 19. septembra 2016, keďže predmetná zmluva bola nahradená v celom rozsahu novým znením č. 2816/ZBZ1/8420 s poukazom na to, že v incidenčnom konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36Cbi/9/2020 nebol žalobca účastníkom konania, a preto nemohol účinne brániť svoje práva. Odvolací súd uviedol, že táto argumentácia je právne irelevantná. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil situáciu, keď návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného aktuálne na Mestskom súde Bratislava III. pod sp. zn. B1-34Cb/45/2021 zamietol s odôvodnením, že závery rozhodnutia v tomto konaní nie sú podstatné pre toto konanie o vylúčení nehnuteľnosti zo súpisu oddelenej podstaty úpadcu. Odvolací súd nad rámec uvedeného uviedol, že oprávnenie namietať spornosť veriteľom prihlásenej pohľadávky, či zabezpečovacieho práva tejto pohľadávky patrí správcovi, prípadne veriteľom prihlásených pohľadávok, a to v zákonom stanovenej lehote. Pohľadávka, ktorá nebola v stanovenej lehote správcom konkurznej podstaty popretá, sa považuje pre účely konkurzného konania za zistenú, t. j. za nespornú. V prípade popretia pohľadávky, má možnosť veriteľ v osobitnom konaní (tzv. incidenčnom konaní) namietať popretie pohľadávky v rozsahu jej popretia. V súlade s § 32 ods. 2 ZKR sa popretie pohľadávky týka tak právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, ako aj zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva prihlásenej pohľadávky.

23. Ďalej dovolateľ poukázal na to, že v konaní pod sp. zn. 36Cbi/9/2020 boli vypočutí len svedkovia žalobcu a podozrivý P., zodpovedný za čerpanie bankovej záruky a nebolo mu umožnené aj v konaní o vylúčenie majetku z oddelenej podstaty vykonať dôkazy na okolnosti jej čerpania výsluchom ďalších svedkov A. C., A. C. a členom dozornej rady A., Z. F., A. S., P. D., P., IH., ako aj pracovníkov banky BKs AG, a.s., ako vykonaním ďalších písomných dokladov. Najvyšší súd po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu, konkrétne so žalobou zo dňa 4. januára 2022, s vyjadrením žalobcu zo dňa 24. marca 2022 (č. 1. 23 spisu), so zápisnicou z pojednávania zo dňa 13. novembra 2023 (č. 1. 117 spisu), s odvolaním žalobcu zo dňa 8. januára 2024 (č. 1. 130) a iných konštatuje, že v tomto odseku menované osoby neboli v konaní navrhovaní na výsluch svedkov. Vzhľadom na to, že najvyšší súd má postavenie dovolacieho súdu, bolo vecou dovolateľa, aby uvedenú námietku uplatnil už v konaní na súde prvej inštancie alebo v odvolacom konaní, vrátane prípadného odvolania. Keďže žalobca návrh na výsluch

menovaných osôb neuplatnil v konaní, súdy sa s touto námietkou nemohli zaoberať. Vzhľadom na v tomto odseku uvedené, najvyšším súdom nebola zistená vada zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP v súvislosti s predmetnou dovolacou námietkou. V tejto časti je tak daný dôvod na odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. c) CSP.

K dôvodom dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP v spojení s § 432 CSP

24. Podľa názoru dovolacieho súdu, dovolateľom uplatnený dovolací dôvod nesprávne právne posúdenie veci podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s § 432 ods. 1 a 2 CSP nie je vymedzený tak, aby dovolací súd mohol na jeho podklade uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

25. S poukazom na dovolanie je nutné konštatovať, že dovolací dôvod podľa § 432 CSP nie je definovaný a z obsahu dovolania sa nedá vyvodiť, v čom konkrétne by podľa názoru dovolateľa malo spočívať nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Dovolateľ v dovolaní neuviedol žiadnu právnu argumentáciu, ani právnu otázku, či ustálenú rozhodovaciu prax, od ktorej sa súdy mali odkloniť.

26. Na základe uvedeného dovolací súd uzatvára, že vo vzťahu k dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie dovolateľa odmietol ako neprípustné podľa § 447 písm. c) CSP. Vo vzťahu k dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolací súd dovolanie odmietol podľa § 447 písm. f) CSP pre nevymedzenie dovolacieho dôvodu spôsobom uvedeným v § 432 CSP.

27. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP s odkazom na § 453 ods. 1 CSP).

28. Najvyšší súd nezistil splnenie podmienok pre odloženie vykonateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd žalobu zamietol a ani potvrdzujúceho rozsudku odvolacieho súdu, ktoré rozhodnutia neukladajú žiadnu povinnosť plniť a pri ktorých rozhodnutiach vlastnosť vykonateľnosti neprichádza do úvahy. V súlade s ustálenou praxou najvyšší súd o tom nevydal samostatné rozhodnutie v priebehu dovolacieho konania.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.